

Oslo kommune
Oslo kommunes klagenemnd

Saker til behandling i Oslo kommunes klagenemnds møte

tirsdag 15. oktober 2019 kl. 16.30.

Møtet holdes i Grupperom D.

Kart I

Sak 484	19/01793-1	Møteplan 2020 - Oslo kommunes klagenemnd	1
Sak 485	19/01675-2	Klage over avslag på avkjørsel - Rådyrveien 14C (201905323)	2
Sak 486	19/01789-2	Klage - Avslag på søknad om avkjørsel - Arnebråtveien 17 mfl. (201903994)	5
Sak 487	19/01727-2	Klage over avslag på søknad om tilskudd til støyreducerende tiltak (201905460)	8
Sak 488	19/01567-2	Klage over ilagt miljøgebyr nr. 3102716 (201902114) - Bislet Boligsameie VI	11
Sak 489	19/01574-2	Klage over ilagt miljøgebyr nr. 3103586 (201902236) - Sofiesgate Sosiale stiftelse	15
Sak 490	19/01721-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Søndre Nordstrand (201902981) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	
Sak 491	19/01775-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Alna (201902909) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	

Sak 492	19/01777-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Sagene (201902753) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 493	19/01818-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Alna (201902656) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 494	19/01820-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Gamle Oslo (201903080) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 495	19/01821-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Stovner (201903287) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 496	19/01720-2	Klage - Avslag på søknad om ny kontrakt til kommunal bolig - Bydel Gamle Oslo (201903362) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 497	19/01771-2	Klage - Vedtak om ny kontrakt til kommunal bolig - Bydel Grorud (201902482) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 498	19/01776-2	Klage - Vedtak om ny leiekontrakt til annen kommunal bolig - Bydel Sagene (201902758) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 499	19/01722-2	Klage - Avslag på søknad om bytte av kommunal bolig - Bydel Søndre Nordstrand (201902955) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 500	19/01819-2	Klage - Avslag på søknad om bytte av kommunal bolig - Bydel Søndre Nordstrand (201903009) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 501	19/01822-2	Klage - Avslag på søknad om bytte av kommunal bolig - Bydel Bjerke (201903341) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 502	19/01823-2	Klage - Avslag på søknad om bytte av kommunal bolig - Bydel Bjerke (201903342) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1

Sak 503	19/01779-2	Klage - Avslag på søknad om bemannet omsorgsbolig - Bydel Søndre Nordstrand (201902294) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 504	19/01723-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Alna (201901783) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 505	19/01724-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Sagene (201902207) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 506	19/01725-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Stovner (201902497) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 507	19/01736-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Nordstrand (201902608) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 508	19/01737-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Grünerløkka (201902743) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 509	19/01738-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Alna (201902769) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 510	19/01739-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Grünerløkka (201902770) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 511	19/01740-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Sagene (201902913) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 512	19/01741-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Stovner (201902931) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 513	19/01780-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Grünerløkka (201902335) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1

Sak 514	19/01781-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Sagene (201902390) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 515	19/01806-2	Klage - Ikke fått oppfylt første eller andre ønske om barnehageplass ved hovedopptaket 2019 (201905862) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 516	19/01807-2	Klage - Ikke fått oppfylt første eller andre ønske om barnehageplass ved hovedopptaket 2019 (201905833) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 517	19/01808-2	Klage - Ikke fått oppfylt første eller andre ønske om barnehageplass ved hovedopptaket 2019 (201905834) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 518	19/01728-2	Klage over tildeling av drosjeløyve - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 519	19/01785-2	Klage - Avslag på søknad om endring i dagtilbud (201901746) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 520	19/01790-2	Klage - Avslag på søknad om dagtilbud på dagsenter (201901503) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 521	19/01708-2	Klage - Avslag om fortrinnsrett til videregående opplæring (201905413) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 522	19/01788-2	Klage på vedtak om tildeling av driftstilskudd til fysioterapeut - Bydel Grorud (201901228) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 523	19/01619-3	Klage over avvist anmodning om dekning av saksomkostninger (201806846) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1

Sak 524 19/00815-12 Innstilling til fylkesmannen i Oslo og Viken - Klage på avslag på krav om dekning av saksomkostninger (201900971) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1

[Sak 525](#) 19/01838-1 Protokoll fra Oslo kommunes klagenemnds møte 15. oktober 2019

19

Sakene er lagt ut til gjennomsyn på www.oslo.kommune.no

Sak 484 Møteplan 2020 - Oslo kommunes klagenemnd

Saken gjelder:

Klagenemndas tekniske sekretariat, dvs. Bystyrets sekretariat, fremmer med dette forslag til møteplan for Oslo kommunes klagenemnd for 2020.

Det foreslås 9 møter i 1. halvår og 7 møter i 2. halvår. Møtene avholdes i Oslo rådhus kl. 16.30 – 20.00. Forslaget søker å hensynta vinterferie i uke 8, påskeferie i uke 15 og høstferie i uke 40, samt helligdager.

Forslag:

1. halvår:

Tirsdag 21.01.2020 kl. 16.30 – 20.00

Tirsdag 04.02.2020 kl. 16.30 – 20.00

Tirsdag 25.02.2020 kl. 16.30 – 20.00 (NB! Møtedokumenter klare uke 7)

Tirsdag 10.03.2020 kl. 16.30 – 20.00

Tirsdag 24.03.2020 kl. 16.30 – 20.00

Tirsdag 28.04.2020 kl. 16.30 – 20.00

Tirsdag 19.05.2020 kl. 16.30 – 20.00

Tirsdag 09.06.2020 kl. 16.30 – 20.00

Onsdag 24.06.2020 kl. 16.30 – 20.00 (NB! Møtedag)

2. halvår:

Tirsdag 18.08.2020 kl. 16.30 – 20.00

Tirsdag 01.09.2020 kl. 16.30 – 20.00

Tirsdag 22.09.2020 kl. 16.30 – 20.00

Tirsdag 13.10.2020 kl. 16.30 – 20.00

Tirsdag 27.10.2020 kl. 16.30 – 20.00

Tirsdag 17.11.2020 kl. 16.30 – 20.00

Tirsdag 15.12.2020 kl. 16.30 – 20.00

Klagenemndas tekniske sekretariat, dvs. Bystyrets sekretariat, innstiller til Oslo kommunes klagenemnd å fatte følgende vedtak:

Oslo kommunes klagenemnds møteplan for 2020, blir som følger:

1. halvår:

Tirsdag 21.01.2020 kl. 16.30 – 20.00

Tirsdag 04.02.2020 kl. 16.30 – 20.00

Tirsdag 25.02.2020 kl. 16.30 – 20.00 (NB! Møtedokumenter klare uke 7)
Tirsdag 10.03.2020 kl. 16.30 – 20.00
Tirsdag 24.03.2020 kl. 16.30 – 20.00
Tirsdag 28.04.2020 kl. 16.30 – 20.00
Tirsdag 19.05.2020 kl. 16.30 – 20.00
Tirsdag 09.06.2020 kl. 16.30 – 20.00
Onsdag 24.06.2020 kl. 16.30 – 20.00 (NB! Møtedag)

2. halvår:

Tirsdag 18.08.2020 kl. 16.30 – 20.00
Tirsdag 01.09.2020 kl. 16.30 – 20.00
Tirsdag 22.09.2020 kl. 16.30 – 20.00
Tirsdag 13.10.2020 kl. 16.30 – 20.00
Tirsdag 27.10.2020 kl. 16.30 – 20.00
Tirsdag 17.11.2020 kl. 16.30 – 20.00
Tirsdag 15.12.2020 kl. 16.30 – 20.00

[19/01675]

Sak 485 Klage over avslag på avkjørsel - Rådyrveien 14C (201905323)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for byutvikling, har i brev av 29.08.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Det vises til vedlagt saksfremstilling i brev av 07.08.2019 fra Plan- og bygningsetaten med vedlegg. Det faglige sekretariatet for klagenemnda, Byrådsavdeling for byutvikling, har gjennomgått saken og slutter seg til etatens vurdering og konklusjon.

Bakgrunn

Rådyrveien 14 C er en del av et rekkehus med fire boenheter i Borettslaget Veitvedt Hageby beliggende på Veitvet i Bydel Bjerke. Det er i dag etablert biloppstillingsplasser foran inngang 14 A, B og D med direkte utkjøring til vei. Etter at tidligere søppelskur plassert mellom boligen i 14 C og veien er fjernet, ønskes en ny parkeringsplass etablert på samme sted.

Søknad

Plan- og bygningsetaten mottok søknad av 14.04.2019 om avkjøringstillatelse for å etablere parkeringsplass mellom boligen og Rådyrveien. Avkjørselsbredde er i søknaden angitt til ca. 4 meter. Ettersom avstand mellom husvegg og Rådyrveien er begrenset til ca. 8 m kan det ikke etableres snuplass utenfor regulert veigrunn. Søker og tiltakshaver er Anders Granlund.

Nabomerknader

Det foreligger ikke merknader fra naboer i saken.

Vedtak om avslag på søknad om avkjørsel

Plan- og bygningsetaten avsto den 24.05.2019 søknaden. Avslaget er begrunnet med at den omsøkte avkjørselen med biloppstillingsplass mangler snumulighet utenfor regulert veigrunn. Oslo kommune har en generell praksis om krav til snumulighet utenfor regulert veiareal.

Etaten

viser til at det tidligere i området Grevlingveien, Veitvetsvingen og Rådyrveien er gitt unntak fra dette kravet for enkelte eiendommer. Plan- og bygningsetaten finner av hensyn til trafikksikkerhet det ikke riktig å fortsette en slik praksis.

Avslaget er et enkeltvedtak som kan påklages med hjemmel i forvaltningsloven (fvl.) § 2 første

ledd bokstav d og § 28 første ledd. Klage på vedtak om avkjørsel etter veglova (vegl.) §§ 40-43 behandles av Oslo kommunes klagenemnd i henhold til vegl. § 11 og reglement for Oslo kommunes klagenemnd av 22.09.2004 pkt. 1, Rundskriv 6/2017.

Klage

Avslaget er påklaget av Anders Granlund og Ditte Staldgaard i e-post av 14.06.2019. Klager er part med klagerett og det er klaget i rett tid, jf. fvl. §§ 28 og 29. Klagen anses for å være i samsvar med fvl. § 32.

Klager anfører bl.a. at siktlinjer ikke er hindret av gateparkering ettersom det er forbudt å parkere på tiltakshavers side av Rådyrveien på denne strekningen. Klager påpeker at de tre andre boenhetene i rekkehuset har etablert parkeringsplass mellom boligen og veien fra tidligere, og at etablering av en ny parkeringsplass utenfor klagers boenhet vil bedre siktforhold og trafikksikkerhet. Klager viser også til at etablering av parkeringsplass utenfor egen boenhet gir mulighet for ladepunkt for elbil, og dermed reduksjon av klimagassutslipp.

Plan- og bygningsetatens vurdering og anbefaling:

Plan- og bygningsetaten treffer vedtak om avkjørsler etter vegl. §§ 40 – 43. Det er en forutsetning for å bebygge en eiendom at avkjørselen fra offentlig vei er godkjent av vedkommende vegmyndighet. Krav til den tekniske utformingen på en avkjørsel er fastsatt i forskrift av 16.07.1964 nr. 3905 om alminnelige regler om bygging og vedlikehold av avkjørsler fra offentlig veg, gitt med hjemmel i vegl. § 43 1. ledd første pkt. Oslo kommune har også veiledere for krav til avkjørsel som blant annet stiller krav om snumulighet utenfor veigrunn.

Plan- og bygningsetaten legger til grunn at god frisikt ikke er tilstrekkelig for å kunne se bort fra kravet om snuplass utenfor regulert veigrunn. Etaten viser til at rygging ut på veien vil representere en merkbar trafikkfare selv om det er gode frisiktforhold. Heller ikke bedret frisikt for de allerede etablerte parkeringsplassene ved rekkehuset endrer dette. Plan- og bygningsetaten viser til at tiltaket innebærer at store deler av arealet mot veien vil bli åpent asfaltert areal mot veien som gir en langstrakt og svakt definert avkjørselssone langs rekkehuset, som igjen reduserer trafikksikkerheten. Etaten kan heller ikke se at etablering av ladepunkt for elbil er et tilstrekkelig grunnlag for å avvike fra krav om snuplass utenfor regulert veigrunn, og oppfordrer til at det heller etableres ladepunkter på allerede eksisterende parkeringsplasser.

Plan- og bygningsetaten kommer etter dette til at klagers anførsler ikke kan føre frem. Klagen anbefales ikke tatt til følge.

Sekretariatet for klagenemnda sin vurdering:

Sekretariatet for klagenemnda har gjennomgått saken. Plan- og bygningsetaten treffer vedtak etter vegl. §§ 40-43 når det gjelder avkjørsel fra offentlig vei, jf. delegasjonsvedtak av 04.10.2016.

Det faglige sekretariat for klagenemnda viser til forskrift av 16.07.1964 nr. 3905 om alminnelige regler om bygging og vedlikehold av avkjørsler fra offentlig veg, hvor kapittel 2 pkt. 6 stiller krav om snuplass utenfor veiområdet. Det kan etter pkt. 7 gjøres unntak fra kravet under særlige forhold. Videre vises til kommunens retningslinjer sist revidert 10.09.2012, hvor det i pkt. 5 sies at det for å unngå rygging ut på veien må være snumulighet utenfor regulert veigrunn.

Kravet til snumulighet utenfor regulert veigrunn skal sikre at bilene kjøres med fronten først ut i offentlig vei. Oversikten er atskillig dårligere ved rygging, noe som øker faren for påkjørsler. Særlig påkjørsel av myke trafikanter kan være kritisk, og barn er ekstra utsatt fordi de er mindre synlige enn voksne. Det har derfor stor betydning for trafiksikkerheten at bilene blir kjørt ut i veien med fronten først.

Det er kun hvis det foreligger spesielle forhold i enkeltsaker, hvor hensynene bak den generelle regelen ikke gjør seg gjeldende på samme måte, at kommunen kan vurdere å avvike fra kravet eller gi en dispensasjon.

Det faglige sekretariat for klagenemnda ser at det kan oppfattes som en ulempe å ikke ha tilgang til parkeringsplass i umiddelbar nærhet til egen bolig. Dette er imidlertid ikke uvanlig i Oslo. Sekretariatet viser til at de trafiksikkerhetshensyn som ligger til grunn for de tekniske kravene til utforming av avkjørsler, herunder krav om snuplass utenfor veiområde, er tungtveiende hensyn. Den fordel som følger av å kunne ha biloppstillingsplass i boligens umiddelbare nærhet kan etter Det faglige sekretariat for klagenemndas skjønn ikke være avgjørende når tungtveiende trafiksikkerhetshensyn tilsier en annen løsning. Som Plan- og bygningsetaten mener sekretariatet at Borettslaget Veitvedt Hageby må følge den generelle praksisen som gjelder i Oslo kommune for øvrig hva gjelder tekniske krav til avkjørsler, herunder snumulighet utenfor veigrunn.

Sekretariatet finner at Plan- og bygningsetatens vedtak om avslag av 24.05.2019 er å anse som gyldig. Sekretariatet slutter seg til Plan- og bygningsetatens vurdering og konklusjon i saken, og innstiller på at klagen ikke tas til følge.

Saken sendes klagenemnda for endelig avgjørelse. Kopi av innstillingen sendes samtidig sakens berørte.

Sekretariatet for klagenemnda innstiller til klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Det er en forutsetning for å anlegge ny parkeringsplass i Rådyrveien 14 C at avkjørselen fra offentlig veg er godkjent av vedkommende vegmyndighet, jf. vegl. §§ 40-43. Krav om til den tekniske utformingen for en avkjørsel er fastsatt i forskrift av 16.07.1964 nr. 3905 om alminnelige regler om bygging og vedlikehold av avkjørsler fra offentlig veg. Forskriften er

gitt med hjemmel i vegl. § 43 1. ledd første pkt. Etter forskriftens kapittel 2 pkt. 6 skal snuplass innrettes utenfor veiområdet. Det kan etter pkt. 7 gjøres unntak fra kravet under særlige forhold. Videre sier kommunens retningslinjer, sist revidert 10.09.2012, i pkt. 5 at det for å unngå rygging ut på veien må være snumulighet utenfor regulert veigrunn.

Klagenemnda viser til at kravet om snuplass utenfor område regulert til offentlig veg skal av hensyn til trafikksikkerhet sikre at biler ikke må bli rygget ut i veien. Klagenemnda viser til at den omsøkte løsning for Rådyrveien 14 C ikke ivaretar dette hensynet. Den omsøkte avkjørselen innebærer også at store deler av arealet mot veien vil bli åpent asfaltert areal mot veien som gir en langstrakt og svakt definert avkjørselssone langs rekkehuset, noe som også øker risiko for påkjørsel.

Klagenemnda legger derfor til grunn at gjeldende krav etter veglova §§ 40-43 hva gjelder trafikksikkerhet ikke er oppfylt.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[19/01789]

Sak 486 Klage - Avslag på søknad om avkjørsel - Arnebråtveien 17 mfl. (201903994)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for byutvikling, har i brev av 19.09.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Det vises til vedlagt saksfremstilling i brev av 28.05.2019 fra Plan- og bygningsetaten med vedlegg. Det faglige sekretariatet for klagenemnda, Byrådsavdeling for byutvikling, har gjennomgått saken og slutter seg til etatens vurdering og konklusjon.

Bakgrunn

Eiendommen gnr. 27 bnr. 2693 er ubebygd og ligger på hjørnet av Vei 1065 og Arnebråtveien/Aspehaugveien i Bydel Vestre Aker.

Søknad

Byggesaksrådgivning AS søkte 07.11.2018 på vegne av E-Eiendom AS om fradeling av en parsell fra gnr. 27 bnr. 2693, samt arealoverføring av ca. 145 m² fra gnr. 27 bnr. 522 til gnr. 27 bnr. 2693. Det ble samtidig søkt om felles avkjørsel for den nye boligparsellen og resteiendommen på gnr. 27 bnr. 2693.

På eiendommen gnr. 27 bnr. 2693 er det søkt om oppføring av to rekkehus, hver med 3 boenheter, jf. etatens saksnr. 201809811 og 201809993. I tillegg er det på gnr. 27 bnr. 522 søkt om oppføring/riving av garasje, bruksendring av kjeller samt tilbygg/fjerning av tilbygg på boligen, jf. etatens saksnr. 201900981, 201900984 og 201900993.

Vedtak om avslag på søknad om avkjørsel

Plan- og bygningsetaten avsto den 25.02.2019 søknad om fradeling og avkjørsel. Vedtaket er opprettholdt i etatens brev av 12.03.2019.

Avslaget er et enkeltvedtak som kan påklages med hjemmel i forvaltningsloven (fvl.) §§ 2 første ledd bokstav d og 28 første ledd. Klage på vedtak som gjelder godkjenning av avkjøring etter veglova (vegl.) §§ 40-43 behandles av Oslo kommunes klagenemnd i henhold til vegl. § 11 og reglement for Oslo kommunes klagenemnd av 22.09.2004 pkt. 1, jf. rundskriv 6/2017.

Klage

Avslaget er påklaget av Byggesaksrådgivning AS på vegne av E-Eiendom AS i brev datert 05.04.2019. Klager har klagerett og det er klaget i rett tid, jf. fvl. §§ 28 og 29.

Klager anfører bl.a. at avkjørsel ut i Aspehaugveien skjer ved en oversiktlig strekning der Aspehaugveien og Arnebråtveien treffes. Stedet kan etter klagers syn neppe beskrives som et kryss. Aspehaugveien og Arnebråtveien er ingen gjennomfartsårer, men atkomstveier til boligområdet. Dertil er Arnebråtveien stengt med bom for gjennomkjøring i Stasjonsveien. Klager viser også til at det er foretatt støymålinger for eiendommen som klager mener er motstridene med hva Plan- og bygningsetaten påstår. Det vises til klagen i sin helhet, vedlegg 5.

Plan- og bygningsetatens vurdering og anbefaling

Plan- og bygningsetaten treffer vedtak om avkjørsler etter vegl. §§ 40 – 43. Det er en forutsetning for å dele (og bebygge) en eiendom at avkjørselen fra offentlig vei er godkjent av vedkommende vegmyndighet. Krav til den tekniske utformingen på en avkjørsel er fastsatt i forskrift av 16.07.1964 nr. 3905 om alminnelige regler om bygging og vedlikehold av avkjørsler fra offentlig veg, gitt med hjemmel i vegl. § 43 1. ledd første pkt.

Plan- og bygningsetaten har fast praksis for at avkjørsel ikke tillates anlagt i, eller i umiddelbar nærhet til veikryss. Veikryss gir en mer sammensatt trafikksituasjon med flere utfordringer sammenlignet med en rett veistrekning. God sikt i krysset vil forlenge reaksjonstiden og forbedre trafikksikkerheten, men vil ikke eliminere situasjonen hvor oppmerksomheten dras i flere retninger og dermed reduserer oppmerksomheten fra det som skjer i kjøreretningen. Den omsøkte avkjørselen kommer ut i krysset mellom Arnebråtveien og Aspehaugveien. For biler som kommer fra øst langs Aspehaugveien og kjører ut i dette krysset vil føreren måtte ha kontroll på mulig trafikk som kan komme sørfra opp Arnebråtveien. I tillegg vil føreren måtte ha oppmerksomhet mot alle avkjørslene som kommer ut i Aspehaugveien og Arnebråtveien.

Alle disse potensielle ulykkespunktene vil redusere oppmerksomheten for føreren i kjøreretningen. Etaten vurderer avkjørselen ut i vei 1065 som en godt egnet avkjørsel og atkomstvei. Denne løsningen gjør at de seks nye boligene får atkomst ut i Arnebråtveien via vei 1065 noe som vil gi en bedre og mer ryddig situasjon i veikrysset uten at dette genererer flere avkjørsler ut i Aspehaugveien/Arnebråtveien.

Ut fra en trafikkfaglig helhetsvurdering mener Plan- og bygningsetaten at den omsøkte avkjørselen ikke ivaretar hensynet til trafikksikkerhet i tilstrekkelig grad, og særlig sett i lys av at eiendommen har en godkjent avkjørsel ut i vei 1065 som vurderes å ivareta trafikksikkerheten på en bedre måte.

Plan- og bygningsetaten kommer etter dette til at klagers anførsler ikke kan føre frem. Klagen anbefales ikke tatt til følge.

Sekretariatet for klagenemnda sin vurdering:

Sekretariatet for klagenemnda har gjennomgått saken. Plan- og bygningsetaten treffer vedtak

etter vegl. §§ 40-43 når det gjelder avkjørsel fra offentlig vei, jf. delegasjonsvedtak av 04.10.2016.

Sekretariatet for klagenemnda viser til at det etter Plan- og bygningsetatens oversendelse for klagenemndas behandling er innhentet etatens utdypende begrunnelse for vedtaket i brev av 18.07.2019, jf. vedlegg 11. Etaten opplyser samtidig om at det foreligger nye byggesøknader for boligene i Arnebråtveien 17 med avkjørsel til vei 1065 (se etatens saksnr. 201910227, 201910234), som etter etatens skjønn illustrerer at denne løsningen er fullt mulig. Det faglige sekretariat for klagenemnda har fått bekreftet fra ansvarlig søker at de nye søknadene ikke innebærer at klagen på avslått avkjørsel dermed trekkes.

Det faglige sekretariat for klagenemnda viser til forskrift av 16.07.1964 nr. 3905 om alminnelige regler om bygging og vedlikehold av avkjørsler fra offentlig veg, hvor kapittel 2 nr. 4 angir at avkjørsel må bygges slik at det er god oversikt i vegkrysset og slik at den fører til minst mulig ulempe for trafikken på den offentlige veg. Bestemmelsen gjelder også for avkjørsel fra kommunal veg, jf. kapittel 4 nr. 15.

Den omsøkte avkjørselen kommer ut i krysset mellom Arnebråtveien og Aspehaugveien, og kommer i tillegg til eksisterende private avkjørsler og vei 1065 som ligger i umiddelbar nærhet.

Selv om Arnebråtveien og Aspehaugveien har lav fartsgrense og begrenset trafikk, vil avkjøring til krysset i større grad være forstyrrende for både myke og harde trafikanter enn avkjøring til vei 1065 som er blindvei. Det faglige sekretariatet har derfor kommet til at den løsning som gir minst mulig ulempe for trafikken på offentlig vei vil være å legge avkjøring til eiendommen fra vei 1065.

Sekretariatet finner at Plan- og bygningsetatens vedtak om avslag av 25.02.2019, opprettholdt 12.03.2019, er å anse som gyldig. Sekretariatet slutter seg til Plan- og bygningsetatens vurdering og konklusjon i saken og innstiller på at klagen ikke tas til følge.

Saken sendes klagenemnda for endelig avgjørelse. Kopi av innstillingen sendes samtidig sakens berørte.

Sekretariatet for klagenemnda innstiller til klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Det er en forutsetning for å anlegge ny avkjørsel til eiendommen gnr. 27 bnr. 2693 at kravene i vegl. §§ 40-43 er oppfylt. Krav om til den tekniske utformingen for en avkjørsel er fastsatt i forskrift av 16.07.1964 nr. 3905 om alminnelige regler om bygging og vedlikehold av avkjørsler fra offentlig veg. Forskriften er gitt med hjemmel i vegl. § 43 1. ledd første pkt. Etter forskriften kapittel 2 nr. 4 må avkjørsel bygges slik at det er god oversikt i vegkrysset og slik at den fører til minst mulig ulempe for trafikken på den offentlige veg.

Klagenemnda viser til at omsøkte avkjørsel til krysset mellom Arnebråtveien og Aspehaugveien etter en helhetsvurdering ikke er den løsning som er best av hensyn til trafiksikkerhet eller gir minst ulempe for trafikken på den offentlige vegen.

Klagenemnda legger derfor til grunn at gjeldende krav etter veglova §§ 40-43 hva gjelder bygging av avkjørsel ikke er oppfylt.

Klagenemnda er kommet til at klagen ikke tas til følge.

[19/01727]

Sak 487 Klage over avslag på søknad om tilskudd til støyreduserende tiltak (201905460)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 10.09.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 16.5.2019, om avslag på søknad fra May Grydeland (klager) av 5.12.2018 om tilskudd til støyskjerm.

Oslo kommune er pliktig, i henhold til forurensningsloven, til å foreta støyreduserende tiltak i boliger med et innendørs støynivå >42 dB. I tillegg til dette har kommunen en tilskuddsordning for støytiltak som baserer seg på utendørs støynivå, der det gis tilskudd til støyskjerm (fra 65 dB) og fasadetiltak (fra 68 dB).

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

1.1 Klagers anførsler

Klager søkte om tilskudd til støyskjerm fra tilskuddsordningen for støyreduserende tiltak. Klager fikk avslag fordi Bymiljøetatens beregning av støynivået utenfor klagers bolig var for lavt til å kunne utløse støtte fra tilskuddsordningen. Klager påklaget avslaget den 20.5.2019 (dok 4). I klagen stilles det spørsmål om etatens støyberegning ved boligen kan være feil da støyen oppleves som «helseplagende»/sjenerende. Det er vedlagt et støykart fra www.miljostatus.no som indikerer et støynivå mellom 65 og 70 dB (Lden) ved boligen.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om avslag på søknad om tilskudd til støyreduserende tiltak er et enkeltvedtak, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter forvaltningsloven § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans, jf. forvaltningsloven § 28 annet ledd. May Grydeland er part i saken, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra det tidspunkt underretning om vedtaket er kommet frem til vedkommende part, jf. forvaltningsloven § 29 første ledd. Vedtaket er datert 16.5.2019. Klagen ble fremsatt 20.5.2019, og er innenfor klagefristen.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Sakens bakgrunn

Bymiljøetaten mottok søknad fra May Grydeland den 5.12.2018 (dok 2) om tilskudd til støyskjerm mellom Grydelands eiendom i Kjelsåsveien 123b og Grefsenveien.

Under behandlingen av søknaden foretok Bymiljøetatens miljødivisjon en beregning av støynivået utenfor klagers bolig. Resultatet av denne beregningen viste seg å være for lav til å kunne utløse støtte fra tilskuddsordningen for støyreducerende tiltak, og søknaden ble avslått den 16.5.2019 (dok.3).

Av Oslo kommunes hjemmesider fremgår det at gjennomsnittlige utendørs støynivåer, $L_{pAeq24h}$ (dB), legges til grunn for vurderingen av tilskuddet. For å få tilskudd til støyskjerm må støynivået overstige $L_{pAeq24h}$ 65 dB utendørs ved fasaden. Tilsvarende må støynivået overstige $L_{pAeq24h}$ 68 dB for å få tilskudd til lydisolerte vinduer. At $L_{pAeq24h}$ legges til grunn betyr at det anvendes en 24-timers støyberegning når det skal avgjøres om en bolig er berettiget til tilskudd eller ikke. Denne støyberegningen skiller seg fra en enkel støymåling hvor støynivået måles på et bestemt tidspunkt.

Faglig sekretariats vurdering

Faglig sekretariat for Oslo kommunes klagenemnd, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 16.5.2019 om avslag på søknad fra May Grydeland (klager) av 5.12.2018 om tilskudd til støyskjerm.

Klager stiller spørsmål ved beregningene gjort av Bymiljøetaten kan være feil, og viser til et støykart fra www.miljostatus.no hvor eiendommen ligger i sonen 65-70 dB.

Uønsket lyd regnes som forurensning etter forurensningsloven. Uønsket lyd måles i desibel (dB). Oslo kommune er pliktig, i henhold til forurensningsloven, til å foreta støyreducerende tiltak i boliger med et innendørs støynivå >42 dB. I tillegg til dette har kommunen en tilskuddsordning for støytiltak som baserer seg på utendørs støynivå. Tilskuddet starter fra 65 dB for støyskjerm og 68 dB for fasadetiltak (vinduer).

Det opereres med to støyindikatorer, L_{den} og $L_{pAeq24h}$, når ekvivalentnivået skal beregnes. Ekvivalentnivået er en størrelse som gir en beskrivelse av hvor plagsom støy oppleves, eller hvor skadelig lyden er. Mennesket reagerer på støy på ulik måte, avhengig av tidspunkt på døgnet. Støy om kvelden, når de fleste ønsker å kunne slappe av, anses for å være mer plagsom enn støy på dagen. Derfor er det innført tidsveiting for ekvivalentnivået slik at bidraget fra de enkelte deler av døgnet gis en vekt som tilsvarer hvor plagsom støyen oppleves på det aktuelle tidspunktet.

Norsk forening mot støy forklarer at L_{den} er gjennomsnittlig lydnivå for dag-kveld-natt (day-evening-night). Her gis støy om natten et ekstra tillegg på 10 dB og ekstra tillegg på 5 dB om kvelden når ekvivalentnivået skal beregnes. $L_{pAeq24h}$ er gjennomsnittlig lydnivå over 24 timer uten ekstra tillegg på kveld og natt.² Det er denne støyindikatoren Bymiljøetaten bruker for beregning av utendørs støynivå i forbindelse med tilskuddsordningen.

På www.miljostatus.no kan man sjekke miljøstatusen på sin egen adresse, herunder et støykart utarbeidet av Miljødirektoratet. Dette har klager gjort, og hun har lagt ved en skjermdump av kartet i klagen. Faglig sekretariat viser til at det i informasjonen om støykartene står at støykartene viser gjennomsnittlig støy gjennom døgnet, synliggjort med fargelagte støysoner i Lden.

Bymiljøetaten gjennomførte en beregning som gir et resultat for støynivået ved boligen gjennom 24 timer. Denne beregningen danner grunnlaget for om søker kan få tilskudd gjennom tilskuddsordningen. I notatet fra etatens miljødivisjon fremgår det at det er støynivået i fasadepunktene (altså fasaden på eiendommen) som blir sammenlignet med tilskuddsordningens grenseverdier for støy.

Av beregningsresultatet i notatet ser vi at støynivået utendørs ved fasaden ved Kjelsåsveien 123b ble beregnet til $L_{pAeq24h}$ 63 dB. Kriteriet for tilskudd til støyskjerm er at støynivået utendørs ved fasaden skal være $L_{pAeq24h}$ 65 dB eller høyere. Faglig sekretariat har forståelse for at det kan være vanskelig for søker å forholde seg til beregninger gjort av Bymiljøetaten på den ene siden og et støykart utarbeidet av Miljødirektoratet på den andre siden. Imidlertid er det nødvendig, for å oppnå en rettferdig og effektiv tilskuddsordning, å operere med objektive kriterier slik at søkere behandles likt. At støyindikatoren $L_{pAeq24h}$ legges til grunn i behandlingen av saken, fremgår av kunngjøringen.

På bakgrunn av det ovennevnte, finner faglig sekretariat at det ikke er noen grunn til å tvile på at Bymiljøetatens behandling av saken er korrekt.

Faglig sekretariat anbefaler etter dette at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Vedtak om avslag på tilskudd til støyreducerende tiltak ble påklaget den 20.5.2019, og er innenfor klagefristen, jf. forvaltningsloven § 29 første ledd. Øvrige vilkår for klagebehandling er oppfylt.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 16.5.2019, om avslag på søknad fra May Grydeland (klager) av 5.12.2018 om tilskudd til støyskjerm.

Klager har anført at det kan stilles spørsmål ved om beregningene gjort av Bymiljøetaten er riktige, og viser til et støykart fra www.miljostatus.no hvor eiendommen ligger i sonen 65-70 dB.

Klagenemnda viser til at uønsket lyd regnes som forurensning etter forurensningsloven. Uønsket lyd måles i desibel (dB). Oslo kommune er pliktig, i henhold til forurensningsloven,

til å foreta støyreduserende tiltak i boliger med et innendørs støynivå >42 dB. I tillegg til dette har kommunen en tilskuddsordning for støytiltak som baserer seg på utendørs støynivå. Tilskuddet kan gis fra 65 dB for støyskjerm og 68 dB for fasadetiltak (vinduer). Denne saken dreier seg om utendørs støynivå.

Bymiljøetaten bruker støyindikatoren $L_{pAeq24h}$ for beregning av utendørs støynivå i forbindelse med tilskuddsordningen. Etaten har gjennomført en beregning som gir et resultat for støynivået ved boligen gjennom 24 timer, og denne beregningen danner grunnlaget for om søker kan få tilskudd gjennom tilskuddsordningen. Det er støynivået i fasadepunktene (altså fasaden på eiendommen) som sammenlignes med tilskuddsordningens grenseverdier for støy. For ytterligere forklaring viser klagenemnda til faglig sekretariats vurdering av klagen.

Klagenemnda viser til at Bymiljøetatens notat fra beregningen viser at støynivået utendørs ved fasaden ved Kjelsåsveien 123b ble beregnet til $L_{pAeq24h}$ 63 dB. Kriteriet for å få tilskudd til støyskjerm er at støynivået utendørs ved fasaden skal være $L_{pAeq24h}$ 65 dB eller høyere. Klagenemnda har forståelse for at det kan være vanskelig for søker å forholde seg til beregninger gjort av Bymiljøetaten på den ene siden, og et støykart utarbeidet av Miljødirektoratet på den andre siden. Imidlertid er det nødvendig, for å oppnå en rettferdig og effektiv tilskuddsordning, å operere med objektive kriterier slik at søkere behandles likt. At støyindikatoren $L_{pAeq24h}$ legges til grunn i behandlingen av saken, fremgår av kunngjøringen.

På bakgrunn av det ovennevnte er klagenemnda kommet til at klagen ikke tas til følge.

[19/01567]

Sak 488 Klage over ilagt miljøgebyr nr. 3102716 (201902114) - Bislet Boligsameie VI

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 19.08.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 12.2.2019, angående illeggelse av miljøgebyr nr. 3102716 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Bestemmelsen regulerer gårdeiers plikter knyttet til snø, is og rasfare.

Den 12.2.2019 ble det i Thereses gate ved nr. 52 observert et overheng av snø og is på taket av bygården. På grunnlag av disse observasjonene ble det ilagt et miljøgebyr for overtredelse av politivedtekten § 4-1 (dok 2). Det var satt opp avvisere, men forholdene ble vurdert som så ustabile at Oslo Brann- og redningsetat ble tilkalt for å sikre taket. Forholdene på stedet ble dokumentert med foto (dok 4a-v).

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagers anførsler

Vedtaket ble påklaget den 26.2.2019 (dok 6). Klager viser til at sameiet har varslet med fareskilt. Rett før det raste fra bygningen var rasfare.no på stedet og fjernet snø og is fra taket. Etter at rasfare.no hadde vært på stedet, var det et væromslag med påfølgende snøvær. Klager anfører at denne snøen lå jevnt utover hele taket uten overheng eller istapper, og ble derfor ikke vurdert som truende for omgivelsene. Snøen som har rast lå høyere opp på taket, og raste over snøfangerne. Klager mener de har gode rutiner for snørydding og er følgelig av den oppfatning at miljøgebyret er feil.

Etter at miljøgebyret ble ilagt har klager oversendt dokumentasjon som viser at rasfare.no ble kontaktet 5.2.2019, og istapper ble fjernet fra takrenner fredag 8.2.2019. Videre fremgår det at klatrer fra Buskmenn AS var og fjernet resten av snøen den 13.2.2019.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter forvaltningsloven § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans, jf. forvaltningsloven § 28 annet ledd.

Bymiljøetaten identifiserte Bislet Boligsameie VI v/Brækhus Eiendom AS, Postboks 1369 Vika, 0114 Oslo som ansvarlig gårdeier. Som ansvarlig gårdeier er sameiet part i saken, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtaket om illeggelse av miljøgebyr ble oversendt pr. post med følgebrev datert 21.2.2019. Klagen ble fremsatt 26.2.2019, og er innenfor klagefristen.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens illeggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 9. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2a. Formålet med forskriften er å sikre en ensartet og effektiv kommunal håndheving av vedtektene etter politiloven § 14 tredje ledd.

Det følger av politivedtekten § 4-1 første ledd at:

«Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal eieren straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdseien er forbundet med fare eller ulempe og snarest sørge for at taket blir ryddet. Avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding.»

Klagebehandling i første instans

Bymiljøetaten er av den oppfatning at gårdeier ikke har oppfylt sine plikter etter bestemmelsen i politivedtekten § 4-1. Etaten viser til at dersom snø eller is truer med å falle ned fra hustak mot et offentlig beferdet fortau, er gårdeier pliktig til å sette opp avvisere på stedet og videre sørge for at taket snarest blir ryddet for snø og is. Videre bemerker etaten at det i dette tilfellet kun var satt opp en avviser for å informere om at det var rasfare fra taket på eiendommen, og at bybetjentens beskrivelse og fotodokumentasjon viser at forholdene på taket var ustabile.

Bymiljøetaten opplyser om at de mottok en konkret henvendelse om at det raste fra taket på eiendommen (dok 3). Det ble derfor vurdert nødvendig å rekvirere Oslo Brann- og

redningsetat (OBRE) for å sikre forholdene på stedet. OBRE har ikke kapasitet til å rydde hele taket, men fjerner kun snø og is som umiddelbart truer med å rase. Etaten understreker at gårdeier i denne saken skulle ha besørget rydding av taket før OBRE ble tilkalt.

Bymiljøetaten har, etter en samlet vurdering av sakens opplysninger, ikke funnet å kunne frafalle miljøgebyret. I samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd ble saken oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 13.3.2019 (dok 1).

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for Oslo kommunes klagenemnd, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 12.2.2019 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3102716 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert snø og is langs taket på bygården.

Da Oslo kommune v/Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Politivedtektene skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å sørge for trygg ferdsel på offentlig sted.

Klager anfører at de har godt rutiner for snørydding. Klager har oversendt dokumentasjon på at rekvirert bistand ryddet taket for snø og is fire dager før miljøgebyret ble ilagt og dagen etter. Etter at rasfare.no hadde vært på stedet, var det et værromslag med påfølgende snøvær. Klager anfører at denne snøen lå jevnt utover hele taket uten overheng eller istapper, og ble derfor ikke vurdert som truende for omgivelsene. Klager anfører at snøen som raste lå høyere opp på taket, og raste over snøfangerne.

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eier skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen må følgelig håndheves strengt. Gårdeier har i denne saken hengt opp en avviser. Dokumentasjonen fra klager viser at rasfare.no fjernet istapper fra takrenner den 8.2.2019, og at klatrer fra Buskmenn AS fjernet resten av snøen den 13.2.2019 etter at Bymiljøetaten hadde vært på stedet.

Faglig sekretariat minner om at det ikke er tilstrekkelig kun å henge ut avvisere når det er fare for at snø og is kan rase fra taket. Som gårdeier er man også pålagt å ha rutiner for å rydde taket og iverksette konkrete tiltak snarest mulig. Faglig sekretariat mener det er positivt at det var hengt opp avvisere, men den vedlagte fotodokumentasjonen viser tydelig at gårdeier også skulle besørget ryddig av taket på et tidligere tidspunkt. Faglig sekretariat er av den oppfatning at det må stilles strengere krav til gårdeier om tilsyn og rydding ved store snømengder og mye nedbør. Et påfølgende værsifte vil kunne medføre at snøklumpene løsner fra taket og skaper alvorlige situasjoner. Faglig sekretariat mener at ved å henge opp avvisere, erkjenner gårdeier

at det er en fare for at snø eller is kan rase ned, og følgelig skulle gårdeier ha sørget for at hele taket ble ryddet.

Videre er det viktig å påpeke at snøfangere er et hjelpemiddel for gårdeiere, men de vil ikke nødvendigvis eliminere all fare for takras. Gårdeier må derfor sørge for å ha gode rutiner for vintervedlikehold og sørge for at det er trygt å ferdes på fortauet utenfor bygården.

Faglig sekretariat er kommet til at gårdeier ikke i tilstrekkelig grad har ivaretatt sin plikt etter politivedtekten § 4-1. Faglig sekretariat anbefaler etter dette at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Vedtak om illeggelse av miljøgebyret ble påklaget den 26.2.2019, og er innenfor klagefristen, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Øvrige vilkår for klagebehandling er oppfylt.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 12.2.2019 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3102716 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert snø og is langs taket på bygården.

Klager anfører at de har godt rutiner for snørydding. Klager har oversendt dokumentasjon på at rekvirert bistand ryddet taket for snø og is fire dager før miljøgebyret ble ilagt og dagen etter. Etter at rasfare.no hadde vært på stedet, var det et værromslag med påfølgende snøvær. Denne snøen lå jevnt utover hele taket uten overheng eller istapper, og ble ikke vurdert som truende for omgivelsene. Klager anfører at snøen som raste lå høyere opp på taket, og raste over snøfangerne.

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eieren skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen må følgelig håndheves strengt.

Klagenemnda minner om at det ikke er tilstrekkelig kun å henge ut avvisere når det er fare for at snø og is kan rase fra taket. Som gårdeier er man også pålagt å ha rutiner for å rydde taket og iverksette konkrete tiltak snarest mulig. Klagenemnda mener det er positivt at det var hengt opp avviser og at is var fjernet fra taket noen dager før miljøgebyret ble ilagt. Imidlertid viser den vedlagte fotodokumentasjonen at det på nytt var nødvendig å rydde taket. Klagenemnda mener at ved å henge opp avvisere, har gårdeier erkjent at det var en fare for at snø eller is kunne rase ned.

Klagenemnda mener videre at det må stilles strengere krav til gårdeier om tilsyn og rydding ved store snømengder og mye nedbør. Et påfølgende værskifte vil kunne medføre at snø- og isklumper

løsner fra taket og skaper alvorlige situasjoner. Her er det også viktig å påpeke at snøfangere er et hjelpemiddel for gårdeiere. De vil ikke nødvendigvis eliminere all fare for takras. Gårdeier må derfor sørge for å ha gode rutiner for vintervedlikehold og sørge for at det er trygt å ferdes på fortauet utenfor bygården.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[19/01574]

Sak 489 Klage over ilagt miljøgebyr nr. 3103586 (201902236) - Sofiesgate Sosiale stiftelse

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 19.03.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 8.2.2019, om illeggelse av miljøgebyr nr. 3103586 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Bestemmelsen regulerer gårdeiers plikter knyttet til snø, is og rasfare.

Den 8.2.2019 ble det i Sofies gate ved nr. 78A observert istapper hengende over takrenna på bygården. Det var hengt opp avvisere. På grunnlag av denne observasjonen ble det ilagt et miljøgebyr for overtredelse av politivedtekten § 4-1 (dok 2). Bymiljøetatens betjent fotograferte forholdet (dok 3a-h).

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagers anførsler

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr ble påklaget av Sofiesgate Sosiale stiftelse v/ styreleder Jan Olav Nilssen den 26.2.2019 (dok 5a-c). Klager anfører at det ikke fremgår tydelig av fotodokumentasjonen at det var fare for takras, selv om det på enkelte bilder kan tyde på det. Videre viser klager til at bygården er under daglig oppsyn av vaktmester. Det anføres at gårdeier fikk bekreftet av vaktmester den 9.2.2019 at det ikke forelå fare for takras. Endelig har klager anført at det er Bymiljøetaten som har bevisbyrden i saken og at overtredelsen ikke er tilstrekkelig bevist. Klager mener etaten skulle kontrollert bygården flere ganger, for å kunne hevde at gårdeier ikke ryddet taket senere. Det vises til praksis vedrørende bruk av avvisere.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter forvaltningsloven § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans, jf. forvaltningsloven § 28 annet ledd.

Bymiljøetaten identifiserte Sofiesgate Sosiale Stiftelse v/ J O Nilssen, Munkerudåsen 6b, 1165 Oslo som ansvarlig gårdeier. Som ansvarlig gårdeier er stiftelsen part i saken, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtaket om illeggelse av miljøgebyr ble oversendt pr. post med følgebrev datert 18.2.2019. Vedtaket er påklaget den 26.2.2019. Klagen er rettidig fremsatt.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens illeggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 9. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2a. Formålet med forskriften er å sikre en ensartet og effektiv kommunal håndheving av vedtektene etter politiloven § 14 tredje ledd.

Det følger av politivedtekten § 4-1 første ledd at:

«Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal eieren straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdseieren er forbundet med fare eller ulempe og snarest sørge for at taket blir ryddet. Avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding.»

Klagebehandling i første instans

Bymiljøetaten er av den oppfatning at gårdeier ikke har oppfylt sine plikter etter bestemmelsen i politivedtekten § 4-1. Etaten viser til at dersom snø eller is truer med å falle ned fra hustak mot et offentlig beferdet fortau, er gårdeier pliktig til å sette opp avvisere på stedet og videre sørge for at taket snarest blir ryddet for snø og is. I denne saken var det satt opp avvisere, men bybetjenten som var på stedet vurderte at det forelå fare for ras ved illeggelsen.

Bymiljøetaten mener de har dokumentert at det forelå fare for ras på kontrolltidspunktet. Siden avvisere var satt ut i dette tilfellet, er miljøgebyret begrunnet i at taket ikke var ryddet da kontroll ble utført. Etaten har i ettertid forsøkt å innhente informasjon som kan dokumentere hvorvidt gårdeier har iverksatt tiltak for rydding av taket, men viser til at klager ikke har ønsket å fremlegge denne informasjonen.

Bymiljøetaten har, etter en samlet vurdering av sakens opplysninger, ikke funnet å kunne frafalle miljøgebyret. I samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd ble saken oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 19.3.2019 (dok1).

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for Oslo kommunes klagenemnd, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 8.2.2019 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3103586 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert istapper hengende over takrennene på bygården.

Da Oslo kommune v/ Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Politivedtektene skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å sørge for trygg ferdsel på offentlig sted.

Klager anfører at det ikke tydelig fremkommer av fotodokumentasjonen at det var fare for takras. Videre viser klager til at bygården er under daglig oppsyn av vaktmester. Det anføres at gårdeier fikk bekreftet av vaktmester den 9.2.2019 at det ikke forelå fare for takras. Endelig har klager anført at det er Bymiljøetaten som har bevisbyrden i saken og at overtredelsen ikke er tilstrekkelig bevist. Klager mener etaten skulle kontrollert bygården flere ganger, for å kunne hevde at gårdeier ikke ryddet taket senere. Det vises til praksis vedrørende bruk av avvisere.

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eieren skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen må følgelig håndheves strengt.

Faglig sekretariat viser til at det er forholdene på kontrolltidspunktet som er avgjørende for om miljøgebyr blir ilagt eller ikke. Ras fra hustak kan potensielt føre til store skader på personer og gjenstander. Faglig sekretariat mener derfor at etaten ikke skal kontrollere snø- og isforholdene over flere dager, det er den umiddelbare faren som må vurderes.

Videre mener faglig sekretariat at når gårdeier har hengt ut avvisere, er dette en indikasjon på at gårdeier mener det er en fare for at snø/is kan rase fra taket. Faglig sekretariat vil også understreke at avvisere kun skal henges opp når det er fare for at snø eller is raser fra hustak mot offentlig sted. Avvisere skal brukes for å varsle forbipasserende om fare/ulempe ved å ferdes på fortauet. Da gårdeier hang opp avvisere, skulle det også vært sørget for at taket ble ryddet snarest.

Til klagers anførsel om bevisførsel vil faglig sekretariat bemerke at det stemmer at det er Bymiljøetaten som har bevisbyrden for at det er fare for takras. Disse bevisene sikres ved at etatens bybetjenter tar bilder av forholdene på kontrolltidspunktet. Videre anfører klager at etaten burde hatt hyppigere kontroller for å sikre gode bevis. Det vises til praksis ved kontroll av avvisere.

I politivedtekten § 4-1 står det at «avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding». Det vil si at et ilagt miljøgebyr kan frafalles dersom gårdeier kan vise til at bistand for å rydde taket er rekvirert, og at avvisere henger oppe for å varsle forbipasserende frem til denne faren er fjernet. Denne hjemmelen for illeggelse av miljøgebyr brukes imidlertid som oftest i de tilfellene hvor det ikke er fare for takras, men det henger likevel ute avvisere og gårdeier er «føre-var». Da vil etaten føre kontroll hver dag de påfølgende dagene for å sjekke om avvisere fortsatt henger ute.

I denne saken mener faglig sekretariat at fotodokumentasjonen viser at det hang flere istapper over takrenna på bygården, og at det følgelig forelå en plikt for gårdeier å rydde taket på kontrolltidspunktet. Det er derfor ikke aktuelt å gjennomføre oppfølgingskontroller ved bygården.

Faglig sekretariat er derfor kommet til at gårdeier ikke i tilstrekkelig grad har ivaretatt sin plikt etter politivedtekten § 4-1. Faglig sekretariat anbefaler etter dette at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr ble påklaget den 26.2.2019, og er innenfor klagefristen, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Øvrige vilkår for klagebehandling er oppfylt.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 8.2.2019 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3103586 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert istapper hengende over takrennene på bygården.

Klager anfører at det ikke tydelig fremkommer av fotodokumentasjonen at det var fare for takras. Videre viser klager til at bygården er under daglig oppsyn av vaktmester. Endelig har klager anført at det er Bymiljøetaten som har bevisbyrden i saken og at overtredelsen ikke er tilstrekkelig bevist.

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eieren skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen må følgelig håndheves strengt.

Klagenemnda viser til at det er forholdene på kontrolltidspunktet som er avgjørende for om miljøgebyr blir ilagt eller ikke. Ras fra hustak kan potensielt føre til store skader på personer og gjenstander. Klagenemnda mener at det derfor ikke er anledning til å kontrollere snø- og isforholdene over flere dager, det er den umiddelbare faren som må vurderes.

Videre mener klagenemnda at når gårdeier har hengt ut avvisere, er dette en indikasjon på at gårdeier mener det er en fare for at snø/is kan rase fra taket. Klagenemnda vil også understreke at avvisere kun skal henges opp når det er fare for at snø eller is raser fra hustak mot offentlig sted. Avvisere skal brukes for å varsle forbipasserende om fare/ulempe ved å ferdes på fortauet. Da gårdeier hang opp avvisere, skulle det også vært sørget for at taket ble ryddet snarest.

Til klagers anførsel om bevisførsel, slutter klagenemnda seg til faglig sekretariats vurdering.

Endelig vil klagenemnda understreke at ved isdannelse må gårdeier straks sørge for å få taket ryddet. Mindre istapper vil raskt kunne bli større, og is som raser i stor fart fra et tak har stort skadepotensiale for forbipasserende. I denne saken viser fotodokumentasjonen at det henger flere istapper fra takrenna på bygården. Klagenemnda mener at gårdeiers handlingsplikt var aktualisert på kontrolltidspunktet, og gårdeier skulle følgelig ha sørget for at taket ble ryddet.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[19/01838]

Sak 525 Protokoll fra Oslo kommunes klagenemnds møte 15. oktober 2019

Saken gjelder:

Protokollen legges frem ved møtets slutt.